

N a c r t

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI I
PROMICANJU RAZNOLIKOSTI KULTURNIH IZRIČAJA, S KONAČNIM
PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, ožujak, 2006.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI I PROMICANJU RAZNOLIKOSTI KULTURNIH IZRIČAJA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja sadržana je u odredbi članka 139. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", br. 41/01 i 55/01).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA O POTVRĐIVANJU ŽELI POSTIĆI

Konvencija o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja sastavljena je u Parizu 20. listopada 2005. godine, a stupit će na snagu tri mjeseca nakon dana pohranjivanja tridesete isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupu. Do danas je ovu Konvenciju potvrdila odnosno ratificirala jedna država i to Kanada. Konvencija još nije stupila na snagu. Potvrđivanje ove Konvencije obveza je Republike Hrvatske u procesu pregovora o punopravnom članstvu u Europskoj uniji.

Cilj Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja jesu zaštita i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja, osiguranje suverenog prava država na usvajanje mjera i politika za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja, poticanje dijaloga između kultura te priznavanje specifične prirode kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga i jačanje međunarodne suradnje i solidarnosti.

Pristupanjem ovoj Konvenciji Republika Hrvatska će u međunarodnom okruženju učinkovitije ostvarivati i provoditi mjere i politiku zaštite i promicanja raznolikosti kulturnih izričaja.

III. TEMELJNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU DONOŠENJEM ZAKONA O POTVRĐIVANJU

Zakonom o potvrđivanju predmetne Konvencije uredit će se sljedeća pitanja:

1. Potvrđivanje Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja u obliku u kojem je sastavljena u Parizu 20. listopada 2005. godine u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku;

2. Potvrđivanje teksta Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona na engleskom jeziku kao jednom od jezika izvornika i u prijevodu na hrvatski jezik;
3. Tijelo državne uprave nadležno za provedbu Zakona o potvrđivanju;
4. Datum stupanja na snagu ovoga Zakona i objava podataka o stupanju na snagu Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Konvencijom se utemeljuje Međunarodni fond za kulturnu raznolikost, za koji stranke osiguravaju dobrovoljne doprinose. Ovaj doprinos može se osigurati iz sredstava Ministarstva kulture, te stoga za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora («Narodne novine», br. 6/02 – pročišćeni tekst, br. 41/02, 91/03 i 58/04) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. S obzirom na rečeno pod točkom II. kao i u vezi sa postojanjem interesa za što brže stupanje na snagu Konvencije u odnosu na Republiku Hrvatsku, donošenje ovoga Zakona predlaže se po hitnom postupku.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu izvršiti izmjene i dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjujući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI I PROMICANJU RAZNOLIKOSTI KULTURNIH IZRIČAJA

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora («Narodne novine», broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, pokreće se postupak za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O ZAŠTITI I PROMICANJU RAZNOLIKOSTI KULTURNIH IZRIČAJA

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja, sastavljena u Parizu 20. listopada 2005. godine u izvorniku na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona u izvorniku na engleskom i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

KONVENCIJA O ZAŠTITI I PROMICANJU RAZNOLIKOSTI KULTURNIH IZRIČAJA

Opća konferencija Organizacije Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu, koja se sastala u Parizu od 3. do 21. listopada 2005. na svom 33. zasjedanju,

Potvrđujući da je kulturna raznolikost određujuća značajka čovječanstva,

Svjesna da kulturna raznolikost tvori zajedničku baštinu čovječanstva te da je treba njegovati i čuvati na dobrobit svih,

Uviđajući da kulturna raznolikost stvara bogat i raznovrstan svijet, povećava mogućnost izbora i obogaćuje ljudske potencijale i vrijednosti zbog čega je pokretač održivog razvoja zajednica, naroda i država,

Podsjećajući da je kulturna raznolikost, razvijajući se u okvirima demokracije, snošljivosti, socijalne pravde i uzajamnog poštovanja među narodima i kulturama, neophodna za mir i sigurnost na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini,

Veličajući značenje kulturne raznolikosti za puno ostvarenje ljudskih prava i temeljnih sloboda proglašeni u Općoj deklaraciji o ljudskim pravima i drugim opće priznatim instrumentima,

Naglašavajući potrebu uključivanja kulture kao strategijskog čimbenika u nacionalne i međunarodne razvojne politike kao i u međunarodnu suradnju na području razvoja, uzimajući u obzir i Milenijsku deklaraciju Ujedinjenih naroda (2000.) s njezinim posebnim naglaskom na iskorjenjivanje siromaštva,

Uzimajući u obzir da kultura u vremenu i prostoru poprima različite oblike i da je ova raznolikost utjelovljena u jedinstvenosti i mnogostrukosti identiteta i kulturnih izričaja naroda i društava koja čine čovječanstvo,

Priznavajući značaj tradicionalnog znanja kao izvora nematerijalnog i materijalnog bogatstva i osobito sustava znanja autohtonih naroda i njegovog pozitivnog prinosa održivom razvoju kao i potrebe za njegovom odgovarajućom zaštitom i promicanjem,

Priznavajući potrebu za poduzimanjem mjera za zaštitu raznolikosti kulturnih izričaja, uključujući zaštitu njihovog sadržaja, osobito u situacijama u kojima kulturnim izričajima prijeti mogućnost nestajanja ili ozbiljnog narušavanja,

Naglašavajući značaj kulture za socijalnu koheziju općenito te posebno njezine potencijale za unapređenje položaja i uloge žena u društvu,

Uviđajući da se kulturna raznolikost osnažuje slobodnim protokom ideja te da se promiče stalnim razmjenama i međusobnom interakcijom kultura,

Ponovno potvrđujući da sloboda mišljenja, izražavanja i obavješćivanja kao i raznolikost medija omogućuju unapređenje kulturnih izričaja unutar društava,

Priznavajući da je raznolikost kulturnih izričaja, uključujući tradicionalne kulturne izričaje, važan čimbenik koji omogućuje pojedincima i narodima da izraze i podijele s drugima svoje ideje i vrijednosti,

Podsjećajući kako je jezična raznolikost temeljno počelo kulturne raznolikosti i ponovno potvrđujući temeljnu ulogu koju obrazovanje ima u zaštiti i promicanju kulturnih izričaja,

Uzimajući u obzir značaj vitalnosti kultura, uključujući pripadnike manjina i autohtonih naroda, kako se to očituje u njihovoj slobodi stvaranja, širenja i distribuiranja tradicionalnih kulturnih izričaja te njihovoga pristupa istima kako bi im koristili u vlastitom razvoju,

Naglašavajući iznimno važnu ulogu međusobnoga kulturnog djelovanja i stvaralaštva koji njeguju i obnavljaju kulturne izričaje i unapređuju ulogu onih koji sudjeluju u razvoju kulture za opći napredak društva,

Priznavajući važnost prava intelektualnog vlasništva za opstanak onih uključenih u kulturno stvaralaštvo,

Uvjerena kako kulturne aktivnosti, proizvodi i usluge imaju i gospodarske i kulturne značajke s obzirom da prenose identitete, vrijednosti i značenja te se stoga s njima ne smije postupati kao da posjeduju isključivo komercijalnu vrijednost,

Primjećujući kako premda procesi globalizacije, olakšani brzim razvojem informacijskih i komunikacijskih tehnologija, nude dosad nezabilježene uvjete za snažniju interakciju između kultura, također predstavljaju i izazov za kulturnu raznolikost, prije svega s obzirom na rizike od stvaranja neravnoteže između bogatih i siromašnih država,

Uviđajući specifičnu zadaću UNESCO-a u osiguravanju poštivanja raznolikosti kultura te preporučivanju onih međunarodnih sporazuma koji mogu biti potrebni kako bi se promicao slobodni protok ideja putem riječi i slike,

Pozivajući se na odredbe međunarodnih instrumenata koje je usvojio UNESCO koji se odnose na kulturnu raznolikost i ostvarivanje kulturnih prava, a posebno Opće deklaracije o kulturnoj raznolikosti iz 2001. godine,

Usvaja ovu Konvenciju dana 20. listopada 2005. godine

I. Ciljevi i vodeća načela

Članak 1. - Ciljevi

Ciljevi ove Konvencije su:

- a) zaštita i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja;
- b) stvaranje uvjeta za unapređivanje kultura i njihovo slobodno međusobno djelovanje na uzajamno koristan način;
- c) poticanje dijaloga između kultura u cilju osiguravanja širih i uravnoteženih kulturnih razmjena u svijetu u korist međukulturalnog poštivanja i kulture mira;
- d) njegovanje interkulturalnosti radi razvijanja međusobnoga kulturnog djelovanja u duhu izgradnje mostova među narodima;
- e) promicanje poštivanja raznolikosti kulturnih izričaja i podizanja svijesti o njezinoj vrijednosti na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini;
- f) potvrđivanje važnosti povezanosti kulture i razvoja za sve države, osobito države u razvoju, te podupiranje aktivnosti koje se poduzimaju na nacionalnoj i međunarodnoj razini za priznavanje stvarne vrijednosti ove povezanosti;
- g) priznavanje specifične prirode kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga kao nositelja identiteta, vrijednosti i značenja;
- h) potvrđivanje suverenog prava država da zadrže, usvajaju i provode politike i mjere koje smatraju prikladnima za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja na svom teritoriju;
- i) jačanje međunarodne suradnje i solidarnosti u duhu partnerstva, osobito u cilju povećavanja sposobnosti zemalja u razvoju da zaštite i promiču raznolikost kulturnih izričaja.

Članak 2. - Vodeća načela

1. Načelo poštivanja ljudskih prava i temeljnih sloboda

Kulturna se raznolikost može štiti i promicati samo ako su zajamčena ljudska prava i temeljne slobode, poput slobode izražavanja, obavješćivanja i komunikacije kao i sposobnosti pojedinaca da biraju kulturne izričaje. Nitko se ne može pozivati na odredbe ove Konvencije kako bi kršio ili ograničavao ljudska prava i temeljne slobode sadržane u Općoj deklaraciji o ljudskim pravima ili zajamčene međunarodnim pravom.

2. Načelo suvereniteta

Države imaju suvereno pravo, sukladno Povelji Ujedinjenih naroda i načelima međunarodnog prava, usvajati mjere i politike za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja unutar svojih teritorija.

3. Načelo jednakog dostojanstva i poštivanja svih kultura

Zaštita i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja pretpostavlja priznavanje jednakopravnog dostojanstva i poštivanja svih kultura, uključujući kulture

pripadnika manjina i autohtonih naroda.

4. Načelo međunarodne solidarnosti i suradnje

Međunarodna suradnja i solidarnost trebaju biti usmjerene na omogućavanje državama, osobito državama u razvoju, stvaranje i jačanje njihovih sredstava kulturnih izričaja, uključujući njihove kulturne industrije, bilo nove ili već utemeljene na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj razini.

5. Načelo komplementarnosti gospodarskih i kulturnih aspekata razvoja

S obzirom da je kultura jedan od pokretača razvoja, a kulturni aspekti razvoja podjednako važni kao i gospodarski, pojedinci i narodi imaju temeljno pravo u njima sudjelovati i uživati.

6. Načelo održivog razvoja

Kulturna je raznolikost bogata ostavština za pojedince i društva. Zaštita, promicanje i održavanje kulturne raznolikosti temeljni su preduvjeti održivog razvoja u korist sadašnjih i budućih naraštaja.

7. Načelo ravnopravnog pristupa

Ravnopravni pristup bogatom i raznolikom području kulturnih izričaja iz svih dijelova svijeta te pristup kultura sredstvima izričaja i širenja predstavljaju značajne čimbenike unapređenja kulturne raznolikosti i poticanja uzajamnog razumijevanja.

8. Načelo otvorenosti i ravnoteže

Pri usvajanju mjera za podupiranje raznolikosti kulturnih izričaja, države trebaju nastojati na odgovarajući način promovirati otvorenost prema drugim kulturama svijeta i osigurati da te mjere budu usmjerene prema ciljevima postavljenima u ovoj Konvenciji.

II. Djelokrug primjene

Članak 3. - Djelokrug primjene

Ova će se Konvencija primjenjivati na politike i mjere koje usvajaju stranke, a odnose se na zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja.

III. Definicije

Članak 4. - Definicije

U smislu ove Konvencije:

1. Kulturna raznolikost

"Kulturna raznolikost" odnosi se na raznovrsne načine na koje kulture skupina i društava pronalaze svoj izričaj. Ovi se izričaji prenose unutar i između skupina i društava.

Kulturna se raznolikost očituje ne samo kroz različite načine na koje se kulturna baština čovječanstva izražava, širi i prenosi preko raznolikih kulturnih izričaja, nego i kroz različite načine umjetničkog stvaralaštva, proizvodnje, prenošenja, distribucije i uživanja bez obzira na korištena sredstva i tehnologije.

2. Kulturni sadržaj

"Kulturni sadržaj" odnosi se na simboličko značenje, umjetničku dimenziju i kulturne vrijednosti koje potječu od ili izražavaju kulturne identitete.

3. Kulturni izričaji

"Kulturni izričaji" su oni izričaji koji proistječu iz stvaralaštva pojedinaca, skupina i društava i koji imaju kulturni sadržaj.

4. Kulturne aktivnosti, proizvodi i usluge

"Kulturne aktivnosti, proizvodi i usluge" odnose se na one aktivnosti, proizvode i usluge koje u vremenu u kojem se smatraju specifičnim svojstvom, korištenjem ili svrhom utjelovljuju ili prenose kulturne izričaje bez obzira na komercijalnu vrijednost koju mogu imati. Kulturne aktivnosti mogu biti same sebi cilj ili mogu pridonositi proizvodnji kulturnih proizvoda i usluga.

5. Kulturne industrije

"Kulturne industrije" podrazumijevaju industrije koje proizvode i distribuiraju kulturne proizvode ili usluge sukladno definiciji u gornjem stavku 4.

6. Kulturne politike i mjere

"Kulturne politike i mjere" podrazumijevaju one politike i mjere koje se odnose na kulturu, bilo na lokalnoj, nacionalnoj, regionalnoj ili međunarodnoj razini a koje su usmjerene izravno na kulturu kao takvu ili koje su formulirane tako da izravno utječu na kulturne izričaje pojedinaca, skupina ili društava, uključujući i na stvaranje, proizvodnju, širenje ili distribuciju te pristup kulturnim aktivnostima, proizvodima i uslugama.

7. Zaštita

"Zaštita" znači usvajanje mjera koje imaju za cilj očuvanje, zaštitu i unapređenje raznolikosti kulturnih izričaja.

"Štititi" znači usvajati takve mjere.

8. Interkulturalnost

"Interkulturalnost" se odnosi na postojanje i ravnopravno međusobno djelovanje različitih kultura te mogućnost stvaranja zajedničkih kulturnih izričaja putem dijaloga i uzajamnog poštivanja.

IV. Prava i obveze stranaka

Članak 5. - Opće pravilo vezano uz prava i obveze

1. Stranke, u skladu s Poveljom Ujedinjenih naroda, načelima međunarodnog prava i opće priznatim instrumentima za zaštitu ljudskih prava, ponovno potvrđuju svoje suvereno pravo na formuliranje i provođenje kulturnih politika i usvajanje mjera za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja te jačanje međunarodne suradnje radi ostvarenja ciljeva ove Konvencije.
2. Kada stranka provodi politike i poduzima mjere za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja na svom teritoriju, njezine politike i mjere moraju biti u skladu s odredbama ove Konvencije.

Članak 6. - Prava stranaka na nacionalnoj razini

1. U okviru svojih kulturnih politika i mjera definiranih člankom 4. stavkom 6. te uzimajući u obzir vlastite posebne okolnosti i potrebe, svaka stranka može usvajati mjere koje imaju za cilj zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja na njezinom teritoriju.
2. Te mjere mogu obuhvatiti sljedeće:
 - a) regulacijske mjere usmjerene na zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja;
 - b) mjere koje, na odgovarajući način, stvaraju prostor za domaće kulturne aktivnosti, proizvode i usluge između svih onih koje su raspoložive unutar nacionalnog teritorija za stvaranje, proizvodnju, širenje, distribuciju i uživanje takvih domaćih kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga, uključujući odredbe koje se odnose na korištenje jezika za takve aktivnosti, proizvode i usluge;
 - c) mjere koje imaju za cilj pružiti domaćim neovisnim kulturnim industrijama i aktivnostima u neformalnom sektoru učinkovit pristup sredstvima proizvodnje, širenja i distribucije kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga;
 - d) mjere koje imaju za cilj osigurati javno financiranje;
 - e) mjere koje imaju za cilj poticanje neprofitnih organizacija, kao i javnih i privatnih institucija i umjetnika te drugih kulturnih djelatnika na razvijanje i promicanje slobodne razmjene i kretanja ideja, kulturnih izričaja i kulturnih aktivnosti, proizvoda i usluga te poticanje stvaralačkog i poduzetničkog duha u njihovim aktivnostima;
 - f) mjere koje imaju za cilj osnivanje i podupiranje javnih institucija, prema potrebi;

- g) mjere koje imaju za cilj skrb i potporu umjetnicima i ostalima uključenima u stvaranje kulturnih izričaja;
- h) mjere koje imaju za cilj unapređenje raznolikosti medija, uključujući putem javne radiodifuzije.

Članak 7. - Mjere za promicanje kulturnih izričaja

1. Stranke će nastojati na svom teritoriju stvoriti ozračje koje potiče pojedince i socijalne skupine:
 - a) na stvaranje, proizvodnju, širenje, distribuiranje te pristup vlastitim kulturnim izričajima, posvećujući dužnu pažnju posebnim okolnostima i potrebama žena kao i različitih socijalnih skupina, uključujući pripadnike manjina i autohtonih naroda;
 - b) na osiguranje pristupa raznolikim kulturnim izričajima s vlastitog teritorija kao i iz drugih država svijeta.
2. Stranke će također nastojati prepoznati važnost postignuća umjetnika i drugih osoba uključenih u stvaralački proces, kulturnih zajednica i organizacija koje podupiru njihovo djelovanje te njihove središnje uloge u njegovanju raznolikosti kulturnih izričaja.

Članak 8. - Mjere za zaštitu kulturnih izričaja

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 5. i 6., stranka može utvrditi postojanje posebnih situacija u kojima su kulturni izričaji na njezinom teritoriju izloženi riziku nestajanja, ozbiljno ugroženi ili iz drugih razloga zahtijevaju hitnu zaštitu.
2. Stranke mogu poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi zaštitile i očuvale kulturne izričaje u situacijama navedenima u stavku 1. na način koji je u skladu s odredbama ove Konvencije.
3. Stranke će izvješćivati Međuvladin odbor naveden u članku 23. o svim poduzetim mjerama za rješavanje neodložnih situacija pri čemu Međuvladin odbor može dati odgovarajuće preporuke.

Članak 9. - Podjela informacija i transparentnost

Stranke će:

- a) u svojim izvješćima UNESCO-u svake četiri godine pružiti odgovarajuće informacije o poduzetim mjerama za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja unutar svog teritorija i na međunarodnoj razini;
- b) utvrditi kontaktnu točku koja će biti odgovorna za razmjenu informacija vezanih za ovu Konvenciju;
- c) dijeliti i razmjenjivati informacije koje se odnose na zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja.

Članak 10. - Obrazovanje i podizanje javne svijesti

Stranke će:

- a) poticati i unapređivati razumijevanje značenja zaštite i promicanja raznolikosti kulturnih izričaja, između ostaloga i putem programa obrazovanja i podizanja svijesti usmjerenih na širu javnost;
- b) surađivati s drugim strankama i međunarodnim i regionalnim organizacijama u ostvarivanju ciljeva ovoga članka;
- c) uložiti napore kako bi se poticalo stvaralaštvo i jačali proizvodni kapaciteti uvođenjem programa obrazovanja, osposobljavanja i razmjene na području kulturnih industrija. Ove se mjere trebaju provoditi na način koji nema negativnih posljedica na tradicionalne oblike proizvodnje.

Članak 11. - Sudjelovanje civilnog društva

Stranke priznaju temeljnu ulogu civilnog društva u zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja. Stranke će poticati aktivno sudjelovanje civilnog društva u njihovim naporima na realizaciji ciljeva ove Konvencije.

Članak 12. - Poticanje međunarodne suradnje

Stranke će nastojati ojačati svoju bilateralnu, regionalnu i međunarodnu suradnju radi stvaranja uvjeta koji potiču promicanje raznolikosti kulturnih izričaja, osobito uzimajući u obzir situacije spomenute u člancima 8. i 17., prije svega s ciljem:

- a) olakšavanja dijaloga o kulturnim politikama između stranaka;
- b) unapređenja strategijskih i upravnih kapaciteta kulturnih institucija u javnom sektoru putem stručnih i međunarodnih kulturnih razmjena i razmjena primjera najbolje prakse;
- c) jačanja partnerstva sa i između civilnog društva, nevladinih organizacija i privatnog sektora u njegovanju i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja;
- d) promicanja korištenja novih tehnologija, poticanja partnerstva u cilju unapređenja razmjene informacija i kulturnog razumijevanja te njegovanja raznolikosti kulturnih izričaja;
- e) poticanja zaključivanja koprodukcijskih i kodistribucijskih sporazuma.

Članak 13. - Uključivanje kulture u održivi razvoj

Stranke će nastojati uključiti kulturu u svoje razvojne politike na svim razinama radi stvaranja uvjeta koji potiču održivi razvoj i u tom okviru unapređuju aspekte vezane uz zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja.

Članak 14. - Suradnja za razvoj

Stranke će nastojati podupirati suradnju za održivi razvoj i smanjenje siromaštva, osobito u vezi sa specifičnim potrebama država u razvoju u cilju

poticanja stvaranja dinamičnog kulturnog sektora, između ostaloga, i sljedećim sredstvima:

- a) jačanjem kulturnih industrija u zemljama u razvoju putem:
 - (i) stvaranja i jačanja kapaciteta produkcije i distribucije kulturnih dobara u državama u razvoju;
 - (ii) olakšavanja šireg pristupa njihovim kulturnim aktivnostima, proizvodima i uslugama globalnom tržištu i međunarodnim distribucijskim mrežama;
 - (iii) omogućavanja razvitka održivih lokalnih i regionalnih tržišta;
 - (iv) usvajanja, gdje je to moguće, odgovarajućih mjera u razvijenim zemljama u cilju olakšavanja pristupa na svoj teritorij kulturnim aktivnostima, proizvodima i uslugama država u razvoju;
 - (v) pružanja potpore stvaralačkom radu i olakšavanja, što je moguće veće, mobilnosti umjetnika iz država u razvoju;
 - (vi) poticanja odgovarajuće suradnje između razvijenih i država u razvoju, između ostaloga, i na područjima glazbe i filma;
- b) izgradnjom kapaciteta, razmjenom informacija, iskustva i stručnih mišljenja te osposobljavanjem ljudskih resursa u zemljama u razvoju, u javnom i privatnom sektoru vezano uz, između ostaloga, strategijske i upravne sposobnosti, izradu i provođenje politike, promicanje i distribuciju kulturnih izričaja, razvoj malih, srednjih i mikro-poduzeća, korištenjem tehnologije te razvojem i transferom vještina;
- c) transferom tehnologije putem uvođenja odgovarajućih poticajnih mjera za transfer tehnologije i znanja, osobito u područjima kulturnih industrija i u poduzetništvu;
- d) financijskom potporom putem:
 - (i) osnivanja Međunarodnog fonda za kulturnu raznolikost sukladno članku 18.;
 - (ii) pružanja, po potrebi, službene razvojne pomoći uključujući tehničku pomoć u cilju poticanja i podupiranja stvaralaštva;
 - (iii) drugih oblika financijske pomoći poput kredita s niskom kamatom, bespovratnih kredita i drugih mehanizama financiranja.

Članak 15. - Dogovori o suradnji

Stranke će poticati razvitak partnerstava između i unutar javnog i privatnog sektora i neprofitnih organizacija radi suradnje s državama u razvoju i unapređenja njihovih kapaciteta za zaštitu i poticanje raznolikosti kulturnih izričaja. Na temelju praktičnih potreba država u razvoju, ova će inovativna partnerstva naglasak stavljati na daljnji razvoj infrastrukture, ljudskih resursa i politika te razmjenu kulturnih djelatnosti, proizvoda i usluga.

Članak 16. - Preferencijalni tretman država u razvoju

Razvijene će zemlje olakšati kulturne razmjene sa državama u razvoju, pružajući, putem odgovarajućih institucionalnih i pravnih okvira, preferencijalni

tretman umjetnicima i drugim kulturnim djelatnicima te kulturnim proizvodima i uslugama iz država u razvoju.

Članak 17. - Međunarodna suradnja u situacijama ozbiljne ugroženosti kulturnih izričaja

Stranke će surađivati pri uzajamnom pružanju pomoći, a osobito u pružanju pomoći zemljama u razvoju u situacijama spomenutima u članku 8.

Članak 18. - Međunarodni fond za kulturnu raznolikost

1. Ovime se utemeljuje Fond za kulturnu raznolikost, u daljnjem tekstu "Fond".
2. Fond se sastoji od financijskih sredstava povjerenih na upravljanje, a koja se utvrđuju u skladu s financijskim propisima UNESCO-a;
3. Sredstva Fonda sastoje se od:
 - (a) doprinosa koje uplaćuju Stranke;
 - (b) financijskih sredstava koje je u ovu svrhu izdvojila Opća skupština UNESCO-a;
 - (c) doprinosa, darova ili oporučnih zapisa koji mogu biti od drugih država; organizacija i programa iz sustava Ujedinjenih naroda, drugih regionalnih ili međunarodnih organizacija, te javnih ili privatnih tijela ili pojedinaca;
 - (d) dospjelih kamata na sredstva Fonda;
 - (e) financijskih sredstava prikupljenih putem sabirnih akcija ili primitaka od manifestacija organiziranih za prikupljanje sredstava u korist Fonda;
 - (f) svih ostalih sredstava odobrenih propisima Fonda:
4. O korištenju sredstava Fonda odlučuje Međuvladin odbor na temelju smjernica koje je utvrdila Konferencija stranaka spomenuta u članku 22.
5. Međuvladin odbor može primati doprinose i druge oblike pomoći za opće i posebne svrhe vezane uz pojedine projekte pod uvjetom da je Odbor odobrio te projekte.
6. U odnosu na doprinose koji se uplaćuju u Fond ne mogu se postaviti nikakvi politički, gospodarski ili drugi uvjeti koji nisu u skladu s ciljevima Konvencije.
7. Stranke će nastojati osigurati dobrovoljne doprinose na redovitoj osnovi u cilju provođenja ove Konvencije.

Članak 19. - Razmjena, analiza i širenje informacija

1. Stranke su suglasne razmjenjivati informacije i iskustva vezana uz prikupljanje podataka i statistiku o raznolikosti kulturnih izričaja te o primjerima najbolje prakse za njihovu zaštitu i promicanje.
2. UNESCO će, korištenjem postojećih instrumenata u okviru svog Tajništva, olakšati prikupljanje, analizu i širenje svih relevantnih informacija, statistika i primjera najbolje prakse.

3. UNESCO će također uspostaviti i ažurirati banku podataka o različitim sektorima te vladinim, privatnim i neprofitnim organizacijama koje se bave područjem kulturnih izričaja.
4. U cilju olakšavanja prikupljanja podataka UNESCO će posvetiti posebnu pozornost izgradnji kapaciteta i unapređenju znanja za one stranke koje podnesu zahtjev za takvom vrsti pomoći.
5. Prikupljanje informacija navedenih u ovom članku nadopunjavat će informacije prikupljene na temelju odredaba članka 9.

V. Odnos prema drugim instrumentima

Članak 20. - Odnos prema drugim ugovorima: međusobno podržavanje, komplementarnost i nepodređivanje

1. Stranke potvrđuju da će u dobroj volji provoditi obveze koje proistječu iz ove Konvencije i svih ostalih ugovora čije su stranke. Prema tome, bez podređivanje ove Konvencije bilo kojem drugom ugovoru,
 - (a) poticati će međusobno podržavanje između ove Konvencije i drugih ugovora čije su stranke; i
 - (b) pri tumačenju i primjeni drugih ugovora čije su stranke ili pri prihvaćanju drugih međunarodnih obveza stranke će uzimati u obzir relevantne odredbe ove Konvencije.
2. Ništa u ovoj Konvenciji neće se tumačiti na način koji bi izmijenio prava i obveze stranaka iz drugih ugovora čije su stranke.

Članak 21. - Međunarodno savjetovanje i koordinacija

Stranke preuzimaju obvezu promicanja ciljeva i načela ove Konvencije u drugim međunarodnim forumima. U tom cilju stranke će se po potrebi međusobno savjetovati imajući u vidu ove ciljeve i načela.

VI. Tijela Konvencije

Članak 22. – Opća skupština država stranaka

1. Ovime se utemeljuje Opća skupština država stranaka. Opća skupština država stranaka je opće i vrhovno tijelo ove Konvencije
2. Opća skupština država stranaka se sastaje na redovitim zasjedanjima svake dvije godine po mogućnosti istovremeno s Općom konferencijom UNESCO-a. Ona se može sastajati na izvanrednim zasjedanjima ako tako odluči ili ako Međuvladin odbor dobije zahtjev za takvim zasjedanjem od najmanje jedne trećine stranaka.
3. Opća skupština država stranaka usvaja svoj poslovnik.
4. Funkcije Opće skupštine država stranaka među ostalim su:
 - (a) izbor članova Međuvladinog odbora;
 - (b) primanje i razmatranje izvještaja stranaka ove Konvencije koje joj

uputi Međuvladin odbor;

(c) odobravanje operativnih smjernica koje na njezin zahtjev izradi Međuvladin odbor;

(d) poduzimanje svih mjera koje smatra potrebnim za unapređenje ciljeva Konvencije.

Članak 23. - Međuvladin odbor

1. Ovime se u okviru UNESCO-a osniva Međuvladin odbor za zaštitu i promicanje raznolikosti kulturnih izričaja, u daljnjem tekstu "Međuvladin odbor". Međuvladin odbor je sastavljen od 18 država stranaka Konvencije koje je Opća skupština država stranaka izabrala na razdoblje od četiri godine nakon stupanja ove Konvencije na snagu sukladno članku 29.
2. Međuvladin odbor sastaje se jedanput godišnje.
3. Međuvladin odbor djeluje po ovlasti i smjernicama te je odgovoran Općoj skupštini država stranaka.
4. Broj članova Međuvladinog odbora povećava se na 24 kada broj stranaka Konvencije dosegne 50.
5. Izbor članova Međuvladinog odbora temelji se na načelima pravedne zemljopisne zastupljenosti te rotaciji.
6. Ne dovodeći u pitanje ostale ovlasti koje su mu dane ovom Konvencijom, funkcije Međuvladinog odbora su:

(a) promicanje ciljeva Konvencije i poticanje i praćenja njihove provedbe;

(b) izradu i podnošenje Općoj skupštini država stranaka, na njezin zahtjev, operativnih smjernica za provođenje i primjenu odredaba Konvencije;

(c) prenošenje Općoj skupštini država stranaka izvješća stranaka Konvencije, zajedno sa svojim primjedbama i sažetkom njihovoga sadržaja;

(d) izradu odgovarajućih preporuka koje bi se provodile u situacijama na koje su Općoj skupštini država stranaka skrenule pozornost stranke Konvencije u skladu s relevantnim odredbama Konvencije, osobito člankom 8.;

(e) utvrđivanje postupaka i drugih mehanizama provođenja konzultacija s ciljem promicanja ciljeva i načela Konvencije u drugim međunarodnim forumima;

(f) izvršenje svih ostalih zadaća koje od njega bude zahtijevala Opća skupština država stranaka.

7. Međuvladin odbor može, sukladno svom Poslovniku, na svoje sastanke pozvati bilo koje javno ili privatno tijelo, kao i privatne osobe kako bi ih konzultirao u vezi s određenim pitanjima.
8. Međuvladin odbor izrađuje svoj Poslovnik i podnosi ga Općoj skupštini država stranaka na odobrenje.

Članak 24. - Tajništvo UNESCO-a

1. Tijelima Konvencije pomaže Tajništvo UNESCO-a.
2. Tajništvo priprema dokumentaciju Opće skupštine država stranaka i Međuvladinog odbora, dnevni red njihovih sastanaka te pruža pomoć kod izrade izvješća o provođenju njihovih odluka.

VII. Završne odredbe

Članak 25. - Rješavanje sporova

1. U slučaju spora između stranaka ove Konvencije vezanog za tumačenje ili primjenu Konvencije, stranke će nastojati spor riješiti putem pregovora.
2. Ukoliko odnosne stranke ne pronađu rješenje putem pregovora, mogu zajednički tražiti dobre usluge ili posredovanje treće strane.
3. Ukoliko se ne realiziraju dobre usluge ili posredovanje ili se ne pronađe rješenje putem pregovora, dobrih usluga ili posredovanjem, stranka može pribjeći nagodbi u skladu s postupkom propisanim u Dodatku ovoj Konvenciji. Stranke će u dobroj vjeri razmatrati prijedlog Mirovnog vijeća za rješavanje spora.
4. Svaka stranka može u vrijeme ratifikacije, prihvaćanja, odobrenja ili pristupanja izjaviti da ne priznaje gore predviđeni postupak mirenja. Svaka stranka koja je dala takvu izjavu može u bilo koje vrijeme, pismenom obavijesti Generalnog direktoru UNESCO-a istu povući.

Članak 26. - Ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje država članica

1. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju država članica UNESCO-a u skladu s njihovim ustavnim postupcima.
2. Isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju polažu se kod Glavnog direktora UNESCO-a.

Članak 27. - Pristupanje

1. Ova je Konvencija otvorena za pristupanje svim državama koje nisu članice UNESCO-a ali su članice Ujedinjenih naroda ili bilo koje njegove specijalizirane agencije, koje je Opća konferencija UNESCO-a pozvala da pristupe.
2. Ova je Konvencija također otvorena za pristupanje teritorija koji uživaju potpunu unutarnju samoupravu koju kao takvu priznaju Ujedinjeni narodi ali koji nisu postigli potpunu neovisnost sukladno

Rezoluciji 1514 (XV), Opće skupštine i koji su nadležni za pitanja koja uređuje ova Konvencija, uključujući nadležnost za sklapanje ugovora o tim pitanjima.

3. Sljedeće se odredbe odnose na organizacije regionalnih ekonomskih integracija:

(a) Ova je Konvencija također otvorena za pristupanje svim organizacijama regionalnih ekonomskih integracija koje će, osim u dolje navedenim slučajevima, biti čvrsto obvezane odredbama Konvencije na isti način kao i države stranke;

(b) U slučaju da je jedna ili više država članica takve organizacije također i stranka ove Konvencije, organizacija i odnosna država članica ili države odlučuju o svojim odgovornostima glede izvršavanja obveza na temelju ove Konvencije. Takva raspodjela odgovornosti stupa na snagu po završetku postupka obavješćivanja opisanog u podstavku (c). Organizacija i države članice nemaju pravo realizirati prava iz ove Konvencije istodobno. Pored toga, organizacije regionalnih ekonomskih integracija, po pitanjima iz njihove nadležnosti, realiziraju svoje pravo glasovanja s brojem glasova jednakim broju njihovih država članica koje su stranke Konvencije. Takve organizacije neće realizirati svoje pravo glasovanja ako neka od njezinih država članica realizira svoje pravo, i obrnuto;

(c) Organizacija regionalne ekonomske integracije i njezina država članica ili države koje su se usuglasile o podijeli odgovornosti sukladno podstavku (b) obavještavaju stranke o svim takvim predloženim podjelama odgovornosti na sljedeći način:

(i) u svoj ispravi o pristupanju takva organizacija će precizno navesti pojedinosti o raspodjeli odgovornosti u pogledu pitanja obuhvaćenih ovom Konvencijom;

(ii) u slučaju naknadnih izmjena njihovih pojedinačnih odgovornosti, organizacija regionalnih ekonomskih integracija obavještuje depozitara o svim predloženim izmjenama njihovih odnosnih odgovornosti; depozitar sa svoje strane obavještuje stranke o takvim izmjenama;

(d) Za države članice organizacija regionalnih ekonomskih integracija koje postanu stranke ove Konvencije pretpostavlja se da zadržavaju nadležnost nad svim pitanjima u odnosu na koja prenosi nadležnosti organizaciji, a koja nisu konkretno navedena ili prenesena depozitaru;

(e) "Organizacije regionalne ekonomske integracije" znači organizaciju koju su osnovale suverene države, članice Ujedinjenih naroda ili bilo koje od njezinih specijaliziranih agencija, na koju su te države prenijele nadležnosti u pogledu pitanja obuhvaćenih ovom Konvencijom i koja je valjano ovlaštena, u skladu s internim procedurama, da postane njezina stranka.

4. Isprava o pristupanju polaže se kod glavnog direktora UNESCO-a.

Članak 28. - Kontaktna točka

Nakon što postane ugovorna stranka Konvencije, svaka stranka utvrđuje kontaktnu točku u skladu sa člankom 9.

Članak 29. - Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma polaganja tridesete isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju, ali samo u odnosu na one države ili regionalne ekonomske integracije koje su pohranile svoje isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju na taj datum ili prije tog datuma. Ona stupa na snagu u odnosu na svaku drugu državu stranku tri mjeseca nakon pohrane isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju.
2. Za svrhe ovoga članka, bilo koji instrument koji je položila organizacija regionalne ekonomske integracije neće se računati kao dodatan onima koje su položile države članice organizacije.

Članak 30. - Savezna ili neunitarna ustavna uređenja

Priznavajući da su međunarodni sporazumi jednako obvezujući za stranke bez obzira na njihova ustavna uređenja, sljedeće se odredbe primjenjuju na države stranke koje imaju savezno ili neunitarno ustavno uređenje:

- a) u odnosu na odredbe ove Konvencije, čija provedba spada pod pravnu jurisdikciju savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obveze savezne ili središnje vlasti iste su kao i za one države stranke koje nisu savezne države.
- b) u odnosu na odredbe ove Konvencije, čija provedba spada pod pravnu jurisdikciju pojedinih ustavotvornih jedinica poput država, županija, pokrajina ili kantona koje ustav federacije ne obvezuje na donošenje zakonodavnih mjera, savezna vlast po potrebi obavješćuje nadležna tijela tih ustavotvornih jedinica, poput država, županija, pokrajina ili kantona o navedenim odredbama uz svoju preporuku o njihovom usvajanju.

Članak 31. - Otkazivanje

1. Svaka država stranka može otkazati ovu Konvenciju.
2. Otkaz se notificira putem pisane isprave koja se polaže kod glavnog direktora UNESCO-a.
3. Otkaz proizvodi učinak dvanaest mjeseci nakon primitka isprave o otkazivanju. On ni u kom slučaju ne utječe na financijske obveze države stranke koja otkazuje Konvenciju prije datuma kojim povlačenje proizvodi učinak.

Članak 32. - Depozitarne funkcije

Glavni direktor UNESCO-a kao depozitar ove Konvencije obavješćuje države članice Organizacije, države koje nisu članice Organizacije i organizacije regionalne ekonomske integracije iz članka 27, kao i Ujedinjene narode o

pohrani svih isprava o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju utvrđenih člancima 26. i 27. te o otkazima utvrđenih člankom 31.

Članak 33. - Izmjene i dopune

1. Stranka ove Konvencije može putem pisanog priopćenja upućenog glavnom direktoru predložiti izmjene i dopune ove Konvencije. Glavni direktor šalje takvo priopćenje svim državama strankama. Ako u roku od šest mjeseci od datuma slanja priopćenja najmanje polovica država stranaka pozitivno odgovori na zahtjev, glavni direktor na sljedećoj sjednici Konferencije stranaka podnosi prijedlog na raspravu i moguće usvajanje.
2. Izmjene i dopune usvajaju se dvotrećinskom većinom glasova prisutnih država stranaka.
3. Nakon što se usvoje, izmjene i dopune se podnose državama strankama na ratifikaciju, prihvata, odobrenje ili pristupanje.
4. Izmjene i dopune stupaju na snagu, ali samo u odnosu na države koje su ih ratificirale, prihvatile, odobrile ili su im pristupile, tri mjeseca nakon što dvije trećine država stranaka pohrane ispravu iz stavka 3. ovoga članka. Nakon toga, za svaku državu stranku koja je ratificira, prihvati, odobri ili joj pristupi ta izmjena i dopuna stupa na snagu tri mjeseca nakon datuma na koji ta država stranka pohrani svoju ispravu o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju.
5. Postupak naveden u stavku 3. i 4. ne primjenjuje se na izmjene i dopune članka 23. koje se odnose na broj država članica Međuvladinog odbora. Te izmjene i dopune stupaju na snagu u trenutku usvajanja.
6. Država ili organizacija regionalne ekonomske integracije iz članka 27. koja postane stranka ove Konvencije nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna, sukladno stavku 4. ovoga članka, u slučaju izostanka iskaza drugačije namjere, smatra se:

a) strankom Konvencije kako je izmijenjena i dopunjena; i

b) strankom Konvencije koja nije izmijenjena i dopunjena u odnosu na svaku stranku koju te izmjene i dopune ne obvezuju.

Članak 34. - Mjerodavni tekstovi

Ova je Konvencije sastavljena na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku s tim da je svaki od tih šest tekstova jednako mjerodavan.

Članak 35. - Upis u Registar

Sukladno članku 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova se Konvencija registrira pri Tajništvu Ujedinjenih naroda na zahtjev glavnog direktora UNESCO-a.

DODATAK

Postupak mirenja

Članak 1. - Mirovni odbor

Na zahtjev jedne od stranaka u sporu osniva se Mirovni odbor. Odbor je sastavljen ukoliko se stranke drugačije ne dogovore, od pet članova, od kojih svaka od stranaka imenuje po dva člana, a zajednički biraju predsjednika odbora.

Članak 2. - Članovi Odbora

U sporovima između više od dvije stranke, stranke s istim interesom zajednički dogovorno imenuju svoje članove odbora. Kada dvije ili više stranaka imaju različite interese ili postoji spor oko toga imaju li iste interese, one odvojeno imenuju članove odbora.

Članak 3. - Imenovanja

Ukoliko stranke ne izvrše imenovanja u roku od dva mjeseca od datuma podnošenja zahtjeva za osnivanjem Mirovnog odbora, glavni direktor UNESCO-a obavlja imenovanja ukoliko to od njega zatraži stranka koja je podnijela zahtjev u roku od daljnja dva mjeseca.

Članak 4. - Predsjednik Odbora

Ukoliko predsjednik Mirovnog odbora nije izabran u roku od dva mjeseca od imenovanja zadnjih članova Odbora, glavni direktor UNESCO-a imenuje, na zahtjev stranke, predsjednika o roku od daljnja dva mjeseca.

Članak 5. - Odluke

Mirovni odbor odlučuje većinom glasova svojih članova. Odbor utvrđuje vlastiti postupak ukoliko se stranke u sporu ne dogovore drugačije. Odbor daje prijedlog za rješavanje spora koje stranke razmatraju u dobroj volji.

Članak 6. - Neslaganje

Neslaganje oko nadležnosti Mirovnog odbora rješava Odbor.

CONVENTION ON THE PROTECTION AND PROMOTION OF THE DIVERSITY OF CULTURAL EXPRESSIONS

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 3 to 21 October 2005 at its 33rd session,

Affirming that cultural diversity is a defining characteristic of humanity,

Conscious that cultural diversity forms a common heritage of humanity and should be cherished and preserved for the benefit of all,

Being aware that cultural diversity creates a rich and varied world, which increases the range of choices and nurtures human capacities and values, and therefore is a mainspring for sustainable development for communities, peoples and nations,

Recalling that cultural diversity, flourishing within a framework of democracy, tolerance, social justice and mutual respect between peoples and cultures, is indispensable for peace and security at the local, national and international levels,

Celebrating the importance of cultural diversity for the full realization of human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and other universally recognized instruments,

Emphasizing the need to incorporate culture as a strategic element in national and international development policies, as well as in international development cooperation, taking into account also the United Nations Millennium Declaration (2000) with its special emphasis on poverty eradication,

Taking into account that culture takes diverse forms across time and space and that this diversity is embodied in the uniqueness and plurality of the identities and cultural expressions of the peoples and societies making up humanity,

Recognizing the importance of traditional knowledge as a source of intangible and material wealth, and in particular the knowledge systems of indigenous peoples, and its positive contribution to sustainable development, as well as the need for its adequate protection and promotion,

Recognizing the need to take measures to protect the diversity of cultural expressions, including their contents, especially in situations where cultural expressions may be threatened by the possibility of extinction or serious impairment,

Emphasizing the importance of culture for social cohesion in general, and in particular its potential for the enhancement of the status and role of women in society,

Being aware that cultural diversity is strengthened by the free flow of ideas, and that it is nurtured by constant exchanges and interaction between cultures,

Reaffirming that freedom of thought, expression and information, as well as diversity of the media, enable cultural expressions to flourish within societies,

Recognizing that the diversity of cultural expressions, including traditional cultural expressions, is an important factor that allows individuals and peoples to express and to share with others their ideas and values,

Recalling that linguistic diversity is a fundamental element of cultural diversity, and reaffirming the fundamental role that education plays in the protection and promotion of cultural expressions,

Taking into account the importance of the vitality of cultures, including for persons belonging to minorities and indigenous peoples, as manifested in their freedom to create, disseminate and distribute their traditional cultural expressions and to have access thereto, so as to benefit them for their own development,

Emphasizing the vital role of cultural interaction and creativity, which nurture and renew cultural expressions and enhance the role played by those involved in the development of culture for the progress of society at large,

Recognizing the importance of intellectual property rights in sustaining those involved in cultural creativity,

Being convinced that cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value,

Noting that while the processes of globalization, which have been facilitated by the rapid development of information and communication technologies, afford unprecedented conditions for enhanced interaction between cultures, they also represent a challenge for cultural diversity, namely in view of risks of imbalances between rich and poor countries,

Being aware of UNESCO's specific mandate to ensure respect for the diversity of cultures and to recommend such international agreements as may be necessary to promote the free flow of ideas by word and image,

Referring to the provisions of the international instruments adopted by UNESCO relating to cultural diversity and the exercise of cultural rights, and in particular the Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001,

Adopts this Convention on 20 October 2005.

I. Objectives and guiding principles

Article 1 – Objectives

The objectives of this Convention are:

- (a) to protect and promote the diversity of cultural expressions;
- (b) to create the conditions for cultures to flourish and to freely interact in a mutually beneficial manner;
- (c) to encourage dialogue among cultures with a view to ensuring wider and balanced cultural exchanges in the world in favour of intercultural respect and a culture of peace;
- (d) to foster interculturality in order to develop cultural interaction in the spirit of building bridges among peoples;
- (e) to promote respect for the diversity of cultural expressions and raise awareness of its value at the local, national and international levels;
- (f) to reaffirm the importance of the link between culture and development for all countries, particularly for developing countries, and to support actions undertaken nationally and internationally to secure recognition of the true value of this link;
- (g) to give recognition to the distinctive nature of cultural activities, goods and services as vehicles of identity, values and meaning;
- (h) to reaffirm the sovereign rights of States to maintain, adopt and implement policies and measures that they deem appropriate for the protection and promotion of the diversity of cultural expressions on their territory;
- (i) to strengthen international cooperation and solidarity in a spirit of partnership with a view, in particular, to enhancing the capacities of developing countries in order to protect and promote the diversity of cultural expressions.

Article 2 – Guiding principles

1. Principle of respect for human rights and fundamental freedoms

Cultural diversity can be protected and promoted only if human rights and fundamental freedoms, such as freedom of expression, information and communication, as well as the ability of individuals to choose cultural expressions, are guaranteed. No one may invoke the provisions of this Convention in order to infringe human rights and fundamental freedoms as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights or guaranteed by international law, or to limit the scope thereof.

2. Principle of sovereignty

States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to adopt measures and policies to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory.

3. Principle of equal dignity of and respect for all cultures

The protection and promotion of the diversity of cultural expressions presuppose the recognition of equal dignity of and respect for all cultures, including the cultures of persons belonging to minorities and indigenous peoples.

4. Principle of international solidarity and cooperation

International cooperation and solidarity should be aimed at enabling countries, especially developing countries, to create and strengthen their means of cultural expression, including their cultural industries, whether nascent or established, at the local, national and international levels.

5. Principle of the complementarity of economic and cultural aspects of development

Since culture is one of the mainsprings of development, the cultural aspects of development are as important as its economic aspects, which individuals and peoples have the fundamental right to participate in and enjoy.

6. Principle of sustainable development

Cultural diversity is a rich asset for individuals and societies. The protection, promotion and maintenance of cultural diversity are an essential requirement for sustainable development for the benefit of present and future generations.

7. Principle of equitable access

Equitable access to a rich and diversified range of cultural expressions from all over the world and access of cultures to the means of expressions and dissemination constitute important elements for enhancing cultural diversity and encouraging mutual understanding.

8. Principle of openness and balance

When States adopt measures to support the diversity of cultural expressions, they should seek to promote, in an appropriate manner, openness to other cultures of the world and to ensure that these measures are geared to the objectives pursued under the present Convention.

II. Scope of application

Article 3 – Scope of application

This Convention shall apply to the policies and measures adopted by the Parties related to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

III. Definitions

Article 4 – Definitions

For the purposes of this Convention, it is understood that:

1. Cultural diversity

“Cultural diversity” refers to the manifold ways in which the cultures of groups and societies find expression. These expressions are passed on within and among groups and societies.

Cultural diversity is made manifest not only through the varied ways in which the cultural heritage of humanity is expressed, augmented and transmitted through the variety of cultural expressions, but also through diverse modes of artistic creation, production, dissemination, distribution and enjoyment, whatever the means and technologies used.

2. Cultural content

“Cultural content” refers to the symbolic meaning, artistic dimension and cultural values that originate from or express cultural identities.

3. Cultural expressions

“Cultural expressions” are those expressions that result from the creativity of individuals, groups and societies, and that have cultural content.

4. Cultural activities, goods and services

“Cultural activities, goods and services” refers to those activities, goods and services, which at the time they are considered as a specific attribute, use or purpose, embody or convey cultural expressions, irrespective of the commercial value they may have. Cultural activities may be an end in themselves, or they may contribute to the production of cultural goods and services.

5. Cultural industries

“Cultural industries” refers to industries producing and distributing cultural goods or services as defined in paragraph 4 above.

6. Cultural policies and measures

“Cultural policies and measures” refers to those policies and measures relating to culture, whether at the local, national, regional or international level that are either focused on culture as such or are designed to have a direct effect on cultural expressions of individuals, groups or societies, including on the creation, production, dissemination, distribution of and access to cultural activities, goods and services.

7. Protection

“Protection” means the adoption of measures aimed at the preservation, safeguarding and enhancement of the diversity of cultural expressions.

“Protect” means to adopt such measures.

8. Interculturality

“Interculturality” refers to the existence and equitable interaction of diverse cultures and the possibility of generating shared cultural expressions through dialogue and mutual respect.

IV. Rights and obligations of Parties

Article 5 – General rule regarding rights and obligations

1. The Parties, in conformity with the Charter of the United Nations, the principles of international law and universally recognized human rights instruments, reaffirm their sovereign right to formulate and implement their cultural policies and to adopt measures to protect and promote the diversity of cultural expressions and to strengthen international cooperation to achieve the purposes of this Convention.

2. When a Party implements policies and takes measures to protect and promote the diversity of cultural expressions within its territory, its policies and measures shall be consistent with the provisions of this Convention.

Article 6 – Rights of parties at the national level

1. Within the framework of its cultural policies and measures as defined in Article 4.6 and taking into account its own particular circumstances and needs, each Party may adopt measures aimed at protecting and promoting the diversity of cultural expressions within its territory.

2. Such measures may include the following:

(a) regulatory measures aimed at protecting and promoting diversity of cultural expressions;

(b) measures that, in an appropriate manner, provide opportunities for domestic cultural activities, goods and services among all those available within the national territory for the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of such domestic cultural activities, goods and services, including provisions relating to the language used for such activities, goods and services;

(c) measures aimed at providing domestic independent cultural industries and activities in the informal sector effective access to the means of production, dissemination and distribution of cultural activities, goods and services;

(d) measures aimed at providing public financial assistance;

(e) measures aimed at encouraging non-profit organizations, as well as public and private institutions and artists and other cultural professionals, to develop and promote the free exchange and circulation of ideas, cultural expressions and cultural activities, goods and services, and to stimulate both the creative and entrepreneurial spirit in their activities;

(f) measures aimed at establishing and supporting public institutions, as appropriate;

(g) measures aimed at nurturing and supporting artists and others involved in the creation of cultural expressions;

(h) measures aimed at enhancing diversity of the media, including through public service broadcasting.

Article 7 – Measures to promote cultural expressions

1. Parties shall endeavour to create in their territory an environment which encourages individuals and social groups:

(a) to create, produce, disseminate, distribute and have access to their own cultural expressions, paying due attention to the special circumstances and needs of women as well as various social groups, including persons belonging to minorities and indigenous peoples;

(b) to have access to diverse cultural expressions from within their territory as well as from other countries of the world.

2. Parties shall also endeavour to recognize the important contribution of artists, others involved in the creative process, cultural communities, and organizations that support their work, and their central role in nurturing the diversity of cultural expressions.

Article 8 – Measures to protect cultural expressions

1. Without prejudice to the provisions of Articles 5 and 6, a Party may determine the existence of special situations where cultural expressions on its

territory are at risk of extinction, under serious threat, or otherwise in need of urgent safeguarding.

2. Parties may take all appropriate measures to protect and preserve cultural expressions in situations referred to in paragraph 1 in a manner consistent with the provisions of this Convention.

3. Parties shall report to the Intergovernmental Committee referred to in Article 23 all measures taken to meet the exigencies of the situation, and the Committee may make appropriate recommendations.

Article 9 – Information sharing and transparency

Parties shall:

(a) provide appropriate information in their reports to UNESCO every four years on measures taken to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory and at the international level;

(b) designate a point of contact responsible for information sharing in relation to this Convention;

(c) share and exchange information relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 10 – Education and public awareness

Parties shall:

(a) encourage and promote understanding of the importance of the protection and promotion of the diversity of cultural expressions, inter alia, through educational and greater public awareness programmes;

(b) cooperate with other Parties and international and regional organizations in achieving the purpose of this article;

(c) endeavour to encourage creativity and strengthen production capacities by setting up educational, training and exchange programmes in the field of cultural industries. These measures should be implemented in a manner which does not have a negative impact on traditional forms of production.

Article 11 – Participation of civil society

Parties acknowledge the fundamental role of civil society in protecting and promoting the diversity of cultural expressions. Parties shall encourage the active participation of civil society in their efforts to achieve the objectives of this Convention.

Article 12 – Promotion of international cooperation

Parties shall endeavour to strengthen their bilateral, regional and international cooperation for the creation of conditions conducive to the promotion of the diversity of cultural expressions, taking particular account of the situations referred to in Articles 8 and 17, notably in order to:

- (a) facilitate dialogue among Parties on cultural policy;
- (b) enhance public sector strategic and management capacities in cultural public sector institutions, through professional and international cultural exchanges and sharing of best practices;
- (c) reinforce partnerships with and among civil society, non-governmental organizations and the private sector in fostering and promoting the diversity of cultural expressions;
- (d) promote the use of new technologies, encourage partnerships to enhance information sharing and cultural understanding, and foster the diversity of cultural expressions;
- (e) encourage the conclusion of co-production and co-distribution agreements.

Article 13 – Integration of culture in sustainable development

Parties shall endeavour to integrate culture in their development policies at all levels for the creation of conditions conducive to sustainable development and, within this framework, foster aspects relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 14 – Cooperation for development

Parties shall endeavour to support cooperation for sustainable development and poverty reduction, especially in relation to the specific needs of developing countries, in order to foster the emergence of a dynamic cultural sector by, inter alia, the following means:

- (a) the strengthening of the cultural industries in developing countries through:
 - (i) creating and strengthening cultural production and distribution capacities in developing countries;
 - (ii) facilitating wider access to the global market and international distribution networks for their cultural activities, goods and services;
 - (iii) enabling the emergence of viable local and regional markets;
 - (iv) adopting, where possible, appropriate measures in developed countries with a view to facilitating access to their territory for the cultural activities, goods and services of developing countries;

(v) providing support for creative work and facilitating the mobility, to the extent possible, of artists from the developing world;

(vi) encouraging appropriate collaboration between developed and developing countries in the areas, inter alia, of music and film;

(b) capacity-building through the exchange of information, experience and expertise, as well as the training of human resources in developing countries, in the public and private sector relating to, inter alia, strategic and management capacities, policy development and implementation, promotion and distribution of cultural expressions, small-, medium- and micro-enterprise development, the use of technology, and skills development and transfer;

(c) technology transfer through the introduction of appropriate incentive measures for the transfer of technology and know-how, especially in the areas of cultural industries and enterprises;

(d) financial support through:

(i) the establishment of an International Fund for Cultural Diversity as provided in Article 18;

(ii) the provision of official development assistance, as appropriate, including technical assistance, to stimulate and support creativity;

(iii) other forms of financial assistance such as low interest loans, grants and other funding mechanisms.

Article 15 – Collaborative arrangements

Parties shall encourage the development of partnerships, between and within the public and private sectors and non-profit organizations, in order to cooperate with developing countries in the enhancement of their capacities in the protection and promotion of the diversity of cultural expressions. These innovative partnerships shall, according to the practical needs of developing countries, emphasize the further development of infrastructure, human resources and policies, as well as the exchange of cultural activities, goods and services.

Article 16 – Preferential treatment for developing countries

Developed countries shall facilitate cultural exchanges with developing countries by granting, through the appropriate institutional and legal frameworks, preferential treatment to artists and other cultural professionals and practitioners, as well as cultural goods and services from developing countries.

Article 17 – International cooperation in situations of serious threat to cultural expressions

Parties shall cooperate in providing assistance to each other, and, in particular to developing countries, in situations referred to under Article 8.

Article 18 – International Fund for Cultural Diversity

1. An International Fund for Cultural Diversity, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) voluntary contributions made by Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests by other States; organizations and programmes of the United Nations system, other regional or international organizations; and public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund’s regulations.
4. The use of resources of the Fund shall be decided by the Intergovernmental Committee on the basis of guidelines determined by the Conference of Parties referred to in Article 22.
5. The Intergovernmental Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by it.
6. No political, economic or other conditions that are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.
7. Parties shall endeavour to provide voluntary contributions on a regular basis towards the implementation of this Convention.

Article 19 – Exchange, analysis and dissemination of information

1. Parties agree to exchange information and share expertise concerning data collection and statistics on the diversity of cultural expressions as well as on best practices for its protection and promotion.

2. UNESCO shall facilitate, through the use of existing mechanisms within the Secretariat, the collection, analysis and dissemination of all relevant information, statistics and best practices.

3. UNESCO shall also establish and update a data bank on different sectors and governmental, private and non-profit organizations involved in the area of cultural expressions.

4. To facilitate the collection of data, UNESCO shall pay particular attention to capacity-building and the strengthening of expertise for Parties that submit a request for such assistance.

5. The collection of information identified in this Article shall complement the information collected under the provisions of Article 9.

V. Relationship to other instruments

Article 20 – Relationship to other treaties: mutual supportiveness, complementarity and non-subordination

1. Parties recognize that they shall perform in good faith their obligations under this Convention and all other treaties to which they are parties. Accordingly, without subordinating this Convention to any other treaty,

(a) they shall foster mutual supportiveness between this Convention and the other treaties to which they are parties; and

(b) when interpreting and applying the other treaties to which they are parties or when entering into other international obligations, Parties shall take into account the relevant provisions of this Convention.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying rights and obligations of the Parties under any other treaties to which they are parties.

Article 21 – International consultation and coordination

Parties undertake to promote the objectives and principles of this Convention in other international forums. For this purpose, Parties shall consult each other, as appropriate, bearing in mind these objectives and principles.

VI. Organs of the Convention

Article 22 – Conference of Parties

1. A Conference of Parties shall be established. The Conference of Parties shall be the plenary and supreme body of this Convention.

2. The Conference of Parties shall meet in ordinary session every two years, as far as possible, in conjunction with the General Conference of UNESCO. It may meet in extraordinary session if it so decides or if the Intergovernmental Committee receives a request to that effect from at least one-third of the Parties.
3. The Conference of Parties shall adopt its own rules of procedure.
4. The functions of the Conference of Parties shall be, inter alia:
 - (a) to elect the Members of the Intergovernmental Committee;
 - (b) to receive and examine reports of the Parties to this Convention transmitted by the Intergovernmental Committee;
 - (c) to approve the operational guidelines prepared upon its request by the Intergovernmental Committee;
 - (d) to take whatever other measures it may consider necessary to further the objectives of this Convention.

Article 23 – Intergovernmental Committee

1. An Intergovernmental Committee for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, hereinafter referred to as “the Intergovernmental Committee”, shall be established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties to the Convention, elected for a term of four years by the Conference of Parties upon entry into force of this Convention pursuant to Article 29.
2. The Intergovernmental Committee shall meet annually.
3. The Intergovernmental Committee shall function under the authority and guidance of and be accountable to the Conference of Parties.
4. The Members of the Intergovernmental Committee shall be increased to 24 once the number of Parties to the Convention reaches 50.
5. The election of Members of the Intergovernmental Committee shall be based on the principles of equitable geographical representation as well as rotation.
6. Without prejudice to the other responsibilities conferred upon it by this Convention, the functions of the Intergovernmental Committee shall be:
 - (a) to promote the objectives of this Convention and to encourage and monitor the implementation thereof;
 - (b) to prepare and submit for approval by the Conference of Parties, upon its request, the operational guidelines for the implementation and

application of the provisions of the Convention;

(c) to transmit to the Conference of Parties reports from Parties to the Convention, together with its comments and a summary of their contents;

(d) to make appropriate recommendations to be taken in situations brought to its attention by Parties to the Convention in accordance with relevant provisions of the Convention, in particular Article 8;

(e) to establish procedures and other mechanisms for consultation aimed at promoting the objectives and principles of this Convention in other international forums;

(f) to perform any other tasks as may be requested by the Conference of Parties.

7. The Intergovernmental Committee, in accordance with its Rules of Procedure, may invite at any time public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on specific issues.

8. The Intergovernmental Committee shall prepare and submit to the Conference of Parties, for approval, its own Rules of Procedure.

Article 24 – UNESCO Secretariat

1. The organs of the Convention shall be assisted by the UNESCO Secretariat.

2. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference of Parties and the Intergovernmental Committee as well as the agenda of their meetings and shall assist in and report on the implementation of their decisions.

VII. Final clauses

Article 25 – Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties to this Convention concerning the interpretation or the application of the Convention, the Parties shall seek a solution by negotiation.

2. If the Parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.

3. If good offices or mediation are not undertaken or if there is no settlement by negotiation, good offices or mediation, a Party may have recourse to conciliation in accordance with the procedure laid down in the Annex of this Convention. The Parties shall consider in good faith the proposal made by the Conciliation Commission for the resolution of the dispute.

4. Each Party may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not recognize the conciliation procedure provided for above. Any Party having made such a declaration may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Director-General of UNESCO.

Article 26 – Ratification, acceptance, approval or accession by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by Member States of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 27 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO but members of the United Nations, or of any of its specialized agencies, that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The following provisions apply to regional economic integration organizations:

(a) This Convention shall also be open to accession by any regional economic integration organization, which shall, except as provided below, be fully bound by the provisions of the Convention in the same manner as States Parties;

(b) In the event that one or more Member States of such an organization is also Party to this Convention, the organization and such Member State or States shall decide on their responsibility for the performance of their obligations under this Convention. Such distribution of responsibility shall take effect following completion of the notification procedure described in subparagraph (c). The organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently. In addition, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their rights to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its

Member States exercises its right, and vice-versa;

(c) A regional economic integration organization and its Member State or States which have agreed on a distribution of responsibilities as provided in subparagraph (b) shall inform the Parties of any such proposed distribution of responsibilities in the following manner:

(i) in their instrument of accession, such organization shall declare with specificity, the distribution of their responsibilities with respect to matters governed by the Convention;

(ii) in the event of any later modification of their respective responsibilities, the regional economic integration organization shall inform the depositary of any such proposed modification of their respective responsibilities; the depositary shall in turn inform the Parties of such modification;

(d) Member States of a regional economic integration organization which become Parties to this Convention shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared or informed to the depositary;

(e) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States, members of the United Nations or of any of its specialized agencies, to which those States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become a Party to it.

4. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 28 – Point of contact

Upon becoming Parties to this Convention, each Party shall designate a point of contact as referred to in Article 9.

Article 29 – Entry into force

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States or regional economic integration organizations that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those

deposited by Member States of the organization.

Article 30 – Federal or non-unitary constitutional systems

Recognizing that international agreements are equally binding on Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those Parties which are not federal States;

(b) with regard to the provisions of the Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent units such as States, counties, provinces, or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform, as necessary, the competent authorities of constituent units such as States, counties, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 31 – Denunciation

1. Any Party to this Convention may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 32 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization and regional economic integration organizations referred to in Article 27, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 26 and 27, and of the denunciations provided for in Article 31.

Article 33 – Amendments

1. A Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all Parties. If, within six months from the date of dispatch of the communication, no less than one half of the Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present

such proposal to the next session of the Conference of Parties for discussion and possible adoption.

2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of Parties present and voting.

3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the Parties for ratification, acceptance, approval or accession.

4. For Parties which have ratified, accepted, approved or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the Parties. Thereafter, for each Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 23 concerning the number of Members of the Intergovernmental Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State or a regional economic integration organization referred to in Article 27 which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:

(a) Party to this Convention as so amended; and

(b) a Party to the unamended Convention in relation to any Party not bound by the amendments.

Article 34 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

Article 35 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director- General of UNESCO.

ANNEX

Conciliation Procedure

Article 1 – Conciliation Commission

A Conciliation Commission shall be created upon the request of one of the Parties to the dispute. The Commission shall, unless the Parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2 – Members of the Commission

In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint their members of the Commission jointly by agreement. Where two or more Parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3 – Appointments

If any appointments by the Parties are not made within two months of the date of the request to create a Conciliation Commission, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by the Party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4 – President of the Commission

If a President of the Conciliation Commission has not been chosen within two months of the last of the members of the Commission being appointed, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by a Party, designate a President within a further two-month period.

Article 5 – Decisions

The Conciliation Commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the Parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the Parties shall consider in good faith.

Article 6 – Disagreement

A disagreement as to whether the Conciliation Commission has competence shall be decided by the Commission.

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove kulture.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njezinom stupanju na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku objaviti naknadno u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja, sukladno članku 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», br. 41/01) i članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora («Narodne novine», br. 28/96), te se iskazuje konačni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Konvencijom.

Odredba članka 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona određuje se tijelo državne uprave nadležno za provedbu Zakona o potvrđivanju navedene Konvencije.

Člankom 4. Konačnog prijedloga zakona predviđeno je da na dan stupanja na snagu Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te da će se podatak o njezinom stupanju na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku objaviti naknadno, u skladu sa člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređeno je stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju navedene Konvencije.